

אור מופלא

לדעות בגנים לאור תורת מרן אור שבעת הימים ותלמידיו הק' זיע"א

שנה ב' גליון ע"ו | חג המצות תשפ"ב

נראה אור | אמרות קודש ופנינים יקרים על פרשת השבוע

ידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבכם לפני ה' ימותו (טו, טז)

לא טוב לאדם לעלות במדרגת לא לו

צדיק לדעת מה נאמר לו בדיבור זה. ב' לאיזה ענין ישימענו הכתוב היות דיבור זה אחרי מות, מה לי אחר מה לי קודם. ג' למה הוצרך למור בקרבכם וגוי, אם להודיע שמתו בשביל שנתקברו לפני ה', הלא כבר הודיע הדבר במקומו ויקריבו אש זרה וגו', ושם הוא יותר מפורש הדבר ומה שכתוב כאן בקרבכם, שאין ידוע מה הוא העון שעשו בקריבה זו שעליה מתו. ד' אומרו וימותו מיותרת אחר שהתחיל לומר אחרי מות בקרבכם וגוי. ה' אומרו וימותו בתוספת ואי"ו.

ונראה שכונת הכתוב הוא שבא הקב"ה להזהיר את משה שלא יחשוב בדעתו כי לצד שהוא יותר קרוב למלכות שמים ובכל ביתו של המקום נאמן הוא ויכול ליכנס אל הקודש פנימה, והגם שיצו ה' על אהרן לא יתחייב הדבר שגם משה בכלל, כי גדול משה דכתיב אם ידמה נביאכם ה' וגו' לא כן עבדי משה, אשר על כן דבר ה' אל משה, והוא אומרו וידבר ה' אל משה פירוש אליו בא המצוה, ואמר לו סמוך למיתת ב' בני אהרן דיבור זה בקרבכם לפני ה' וימותו, פירוש הגם היותם בני אהרן ובתוספת מרובה היותם קרובים לפני ה' כמו שדרשו ז"ל בפסוק בקרובי אקדש אעפ"כ לא חמל עליהם וימותו, הא למדת שלא יועיל היות האדם כי"כ קרוב לה' כדי שפירוש גדר ליכנס לקודש פנימה.

מדת צדיקים מכפרת

קילס את השבוע של פרשת אחרי מות ופרשת קדושים. כי פרשת אחרי הוא פרשה של יום הכיפורים, ופרשת קדושים יש בה " דברות, דוק ותשכח. ואיתא בזהר שכל סדרא מנהגת את כל השבוע. **וגם אמר:** שמכאן מוכח שמיתת צדיקים מכפרת, כי איך שייך לכאן אחרי מות וגוי היה לו לכתבו פרשה זו בפרשת שמיני אצל מיתת בני אהרן. אלא נסמכה ליום הכיפורים, להורות שמכפרת כמו יום הכיפורים, ובכל שנה אותו יום המיתה מכפך. (אמרי פנחס)

הצדיק יסור לבטל מיתה שנגדה על האדם

ג"ל על דרך הרמז, דהנה הצדיק מהפך הדין לרחמים, ואף אם נגור על אדם מיתה חלילה, יכול לבטל הגזירה ולהכניח לחיים, והסיבה לזאת שכח ביד הצדיק לעשות כן, הוא מחמת שהצדיק

עולה בתפילתו בעולמות עליונים אשר שם כולו רחמים בלא תערובות דין כלל, ושם לא נגזר אותה גזירה, וממשיך משם חיים לאותו האדם. וזהו יששון ושמחה ישיגו כו', רצה לומר הצדיקים משיגים לעולמות עליונים אשר שם ששון ושמחה, כמו שאמר הכתוב 'עוז וחדוה במקומו וממילא ינצו יגון ואנחה'. וזהו גם כן 'יוציא עמו בששון ברנה את בחיריו, רמז לדברינו שמוציא את עמו ומביאים לעולם הששון, ואז 'ברינה את בחיריו' פירוש אז מביא רינה לישראל בחיריו.

זהו אחרי מות שני בני כו', רצה לומר שיש כח ביד הצדיק שיהיה אחרי מות, כלומר לבטל המיתה מאיזה אדם, כמו שאומרים בני אדם על דבר הנתבטל, אומרים שכבר אחר הדבר ההוא, שלא יהיה עוד. ואמר הכתוב על ידי דבר מה ויכל הצדיק לבטל, ומפרש בקרבכם לפני ה' פירוש כני"ל, על ידי שמתקרבם לפני ה' לעולמות עליונים, וימותו רצה לומר הרי הוא כאילו נתקיים הדין של מיתה, ובאמת נמשך להם חיים על ידי הצדיק.

בזאת יבא אהרן אל הקודש כפר בן בקר לחטאת ואיל לעולה (טו, טז)

נ"ל איתא בגמרא (ברכות ה, א) לעולם יכנס אדם שיצור ב' פתחים ויתפלה, ושיצור ב' פתחים נקרא יראה ואהבה (חגי ה, ב). וז"ל בזהר בזהר יבוא אהרן אל הקודש, בזאת תבוא להקדושה, בפר בן בקר לחטאת, רומז על מדת אהבה בחינת אברהם (חגי טו, ב), ואיל הבקר רץ אברהם, ואיל לעולה - רומז על מדת יראה בחינת יצחק (חגי טז, א), אילו של יצחק. (אור לשמים)

הכהן גדול יכל לתקן גם מי שאין בידו רק מצות מילה

במד"ד (ויקיר סא, י), רבי חנינא וריב"ל תברין דרבנן אמרו מפני מה כהן גדול משמש בחי בגדים אלא כנגד מילה שהיה לחי' ימים. הה"ד (מלאכי ב, ה) בריתי היתה אתו החיים והשלום.

ומאי שייכות שמונה בגדים למילה, אכן המכוון כי הכהן גדול היה בכחו יכול לתקן את איש הישראלי, אפילו כזה אחד שאין לו שום מצוה רק מצות מילה שהיא לחי' ימים, גם אותו היה יכול להעלות ולתקנו.

כיצו צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות

מקורב עשה עמנו הקב"ה פלאות גדולות לאין ערוך

ויבואר פסוק (שמות יג, ד) אהי"ה אשר אהי"ה, על פי משל לעני שהרויח עשרת אלפים בפעם אחד והיה לו תענוג גדול ואחר כך הרויח עוד כ' אלפים יש לו גם כן תענוג אבל נגד תענוג הראשון אין תענוג זה נחשב לכלום. ואם היינו רוצים להעריך נגד התענוג הראשון שיהיה לו גם כן עכשיו תענוג כמו התענוג הראשון צריך להרויח ריבוא רבבות אלפים.

הנמשל, הקדוש ברוך הוא פדה אותנו ממצרים מבית עבדים ועשה עמנו ניסים ונפלאות והיה זה התענוג הראשון ובמהרה אם יבוא תענוג. אך הקדוש ברוך והנפלאות עד אין מספר הראשון אף על פי כן הראשון, וזה כימי צאתן התענוג הראשון יהיה גם כן תענוג. אראנו נפלאות, וזה לדור עכ"ד, ודפח"ח. (פרי חיים עמים אבות) (קדושת לוי)

לחץ כאן

א פריילעבן בשר'ן בסח!

הצטרפת לרשימת הפרשה: mnehorat2@gmail.com

אור חדש | אמרות קודש מרועי החסידות בדורינו

אמרות קודש מכ"ק אדמו"ר מגור שליט"א

איתא באמרי אמת (ימים ראשונים תרס"ה) פסח הוא זמן שמאיר את האדם וכל אחד ואחד יכול להוציא את עצמו מן המצרים וכו' שבימים אלו הוא יכול לקרב עצמו למקום בניקל וכו', ופסח הוא הזמן שכל אחד יכול להוושע ואפילו מי שאין לו עוד מחשבות טהורות ודעתו מעורבת, כמו שהיה ביציאת מצרים דכתיב (שמות יב, לח) וגם ערב רב עלה אתם והמכוון לאלו האנשים שדעתם מעורבת הרבה שגם להם עליה בימים אלו וגם הרשע יכול להוושע בפסח וכו'.

והגיד עוד (שם) **השפעת אמת** ז"ל אמר שפסח הוא שלא בהדרגה דהסדר הוא בכל השנה הוא בתחילה טהרה ואחר כך קדושה כדאיתא (עבודה זרה כ, ב) טהרה מביאה לידי קדושה ובפסח הוא להיפך קדושה ואחר כך טהרה, ביציאת מצרים הלא היה כך, קדושה ואחר כך טהרה, וזהו שנאמר (שמות יב, ח) על מצות ומוררים יאכלוהו, אף על פי שהוא עוד עם מרידות, אם הוא לשם שמים הרי נטהר ממילא אחר כך וכו'.

הענין כי הלא קודם תחילת הגלות אמר הקדוש ברוך הוא ליעקב אבינו (בראשית מג, ט-י) אל תירא מרדה מצרימה וגוי אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה, שבכל מצב שרק יהיו שם יוכלו לעלות ולהתעלות ולקבל הקדושה תחילה אף אם עדיין לא נטהרו כראוי, והוא אעלך גם עלה שגם מי שבתחילה אינו שלם יוכל תיכף לעלות ואחר כך להוסיף עליה אחר עליה, ואיתא (מכילתא פרשת בא) שקודם גאולת מצרים לא היה בידם מצות שיעסקו בהם כדי שיגאלו וכו' ואת ערום ועריה מכל מצות נתן להם הקדוש ברוך הוא ב' מצות דם פסח ודם מילה שיתעסקו בהם כדי שיגאלו וכו', ואז לקחו להם כל קהל עדת ישראל קרבן פסח, ושחטו אותו וגוי' ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף.

ואיתא (פסחים צג, א) ג' מזבחות היו שם על המשקוף ועל שתי המזוזות, והיה כל איש ישראל כמו כהן קהל העובד במקדש ועתה התחיל בהם ענין ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש (שמות יט, ט), להיות ככהנים שלמעלה ממדרגת ישראל, ומהו נמשך לתמידות שהלא בפסח היה ראשיתן של ישראל שנבחרו להיות עם ה', בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים (שמות יב, מא), ובכלל זה על נפשות ישראל שבכל הדורות, ועל כן צריכים לזכור יציאת מצרים ומתן תורה בכל יום שמחם ניתן הכח שלעולם יוכל כל אחד להתעלות, וביחוד נשאר לדורות עולם שהזמן מסייע לכל אחד היכן שהוא להיות יהודי מחדש ולהגיע לקדושה גם אם על פי הסדר עדיין אינו ראוי ומוכן לזה.

כמו שאז נתעלו משפל המצב שלא היה להם מאומה כן בכל שנה כשמגיע פסח יכול כל אדם מישראל ואף ששע ומי שהוא ערום ועריה או שיש לו מחשבות ודבבות ואינו כראוי לצאת מכל מיצריו ושיהיה לו יקון ועליה לשוב ולהיות בכלל צבאות ה' ולהתרומם ולהתהפך לטוב להיות ממלכת כהנים יום קדוש, וזמן כזה צריך כל אחד לנצל, להתעלות ולהיות יותר טוב ולהוסיף בעבודת השי"ת. (ה דחול המועד פסח תשע"ח לפ"ק)